

Politik, som føres af den højtærede Landbrugsminister Hr. Madsen-Mygdal, den, han agter at føre med Salg af Rug og Hvede, eller som han fører i Øjeblikket ved Salg af Byg til fast Pris og med en Afgift her i Landet, hvorved den danske Pris trykkes ned.

Imidlertid, dette er kun en Indskudsbemærkning, som viser, at det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke følger helt med. I øvrigt kan jeg godt følge ham i hans interessante Billede. Han skildrer videre: „De høje vestlige Valutaer fordyrer vore Raavarer — — — samtidig undergraver den lave sydlige tyske Valuta vor Industri ved Konkurrence med færdige Varer“, han siger, at „hele denne Situation — — — forarmer hele Landet, forarmer alle Formuer, nedskriver alle Kapitaler og alle Værdier“, og tilføjer endelig, at „Kursenes Mangel paa Stabilitet“ gør, at omtrent enhver Forretning „bliver en Spekulation, som til sidst ingen tør vove sig ind paa, og som derfor betyder en Lammelse af Erhvervslivet“. Hele dette pessimistiske Billede af Stillingen, som det ærede Medlem Hr. Drachmann giver, kan jeg i alt væsentligt tiltræde; i alt væsentligt kan jeg give det ærede Medlem Ret i, at saaledes er Stillingen. Det er just ikke det, man havde ventet, at Industriens særlige Repræsentanter nu, saa kort efter, at Industrien holdt disse kolossale Festligheder paa Raadhuset, hvor det fejrede sin mægtige Stilling i det danske Samfund, skulde komme her i Tinget og fortælle, hvorledes det i Øjeblikket er fat her i Landet.

Men, som sagt, Billedet er rigtigt, og derefter maa man spørge: hvad er der at gøre for at komme igennem en Tid, der er saa farlig, som det ærede Medlem Hr. Drachmann skildrede den? Hvorledes kan vi komme igennem denne Misère til bedre Tilstande? Jeg vil gerne sige, at det fører i hvert Fald ikke til noget at skælde ud paa Englands Politik, hverken naar det ærede Medlem Hr. Drachmann gør det, eller naar den højtærede Landbrugsminister gør det. Jeg synes endogsaa, det er særdeles uforsigtigt og uforstandigt af Landbrugsministeren at skælde ud paa Englands Politik. Den højtærede Landbrugsminister har betegnet den Politik, der føres nu i England, som en Ulykke for de engelske Forbrugere. Jeg tror, Landbrugsministeren skal holde sig borte fra den engelske indre Politik og holde sig til sit eget Land.

Jeg tror, som sagt heller ikke, det fører til noget, at det ærede Medlem Hr. Drachmann skælder ud paa Englands Politik.

Men det trøster mig, at for det første kommer det neppe til den engelske Regerings Kundskab, paa hvilken Maade det ærede Medlem Hr. Drachmann har betegnet dens Politik, og hvis dens kulde erfare, at han har betegnet den som et Ove Rode-System, trøster jeg mig endvidere med, at den ikke vil forstaa Dybden og Omfanget af den Misbilligelse, der ligger i denne Betegnelse. Det fører ikke til noget at skælde ud. Da det er Politik, maa man møde den med Politik, og herom siger nu Regeringen, at den vil møde den med en opportunistisk Politik paa dette Omraade, en Politik, som i hvert givet Tilfælde retter sig efter, hvad den økonomiske Situation kræver.

Naar denne Politik har dette Formaal og er baaret af tilstrækkeligt Kendskab til Tidens Kræfter, er Ordene en særdeles tilfredsstillende Definition af den Politik, som maa føres i disse Aar. Naar den højtærede Finansminister om denne opportunistiske Politik sagde, at deri laa der intet Programbrud, man havde aldrig lovet Vælgerne, at man skulde komme ud af Tidens Reguleringer, og man havde her paa Rigsdagen altid sagt saadan og saadan, saa er det ganske rigtigt. Men jeg gør opmærksom paa, at i det psykologiske Øjeblik, da Regeringen følte sig kaldet og udvalgt og tilstræbte at komme til Styret her i Landet, altsaa da den kaldte paa Vælgerne og udsendte sit Valgopraab før den 26. April, da var der intet som helst Forbehold med Hensyn til Venstres Stilling. Da sagde man, at de „Foranstaltninger, som under Krigen har været nødvendige i flere Henseender, om end langt fra i den Udstrækning, som den radikale Regering har gennemført, maa afløses for at give Plads for privat Foretagsomhed, saa at Landets Produktion og Udførsel kan øges og fremmes“. Ikke et eneste Forbehold, ikke en eneste Antydning af den Situation, vi nu befinder os i, gjorde man, da man kaldte paa Vælgerne for at bede om Magten. Derfor var det ikke saa underligt, at der blandt Venstres Vælgere bredte sig den Opfattelse, at der nu vilde ske et økonomisk Systemskifte, at man nu vilde komme bort fra den radikale Regerings opportunistiske økonomiske Politik og ind i en fast og bevidst Politik, som havde den fuldkomne Frihed til Maal. Naar den højtærede Regering nu siger, at den vil føre den Politik, som retter sig efter den økonomiske Situations Krav i hvert Øjeblik, saa svarer vi dertil, at vi vil se paa, hvad Regeringen i hvert Øjeblik finder krævet, og hvis vi mener, at den bedømmer Stillingen